

Restanceinddrivelsesmyndigheden skal ved vurderingen af, om en tilladelse skal gives, afveje hensynet til på den ene side skyldners interesse i, at dækningsrækkefølgen fraviges, og på den anden side hensynet til, at fordringshavernes mulighed for at få dækket udestående fordringer ikke tilsidesættes.

Tilladelse kan f.eks. gives med henblik på at sikre, at skyldner kan afvikle krav, der er særligt byrdefulde. Eksempelvis vil der efter omstændighederne kunne gives tilladelse til, at et krav på spiritusafgift afvikles, hvis manglende betaling af kravet vil kunne medføre fratagelse af bevilling til salg af spiritus.

Tilladelse bør derimod normalt ikke gives, hvis f.eks. forældelsesfrister vil betyde, at andre krav, der efter dækningsrækkefølgen ifølge stk. 1 ville have fortrinsret, fortabes. Dette er i overensstemmelse med den nuværende retstilstand, hvorefter skyldners mulighed for at »øremærke« beløb antages at være underlagt den begrænsning, at kreditor ikke kan tvinges til at acceptere forældelse af fordringer.

I *stk. 4* foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler til gennemførelse af reglerne i *stk. 1 og 2*. Der kan ifølge bemyndigelsen fastlægges regler for dækningsrækkefølgen i tilfælde, hvor de foreslåede regler fører til, at to eller flere krav sidestilles, herunder tidspunktet for modtagelsen af fordringer hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Til § 3 b

Det foreslås, at alle krav, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, med undtagelse af bødekra-
v, forrentes med en rente svarende til renten ifølge rentelovens § 5, *stk. 1 og 2*. Renten fastsættes herefter til en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencesats med et tillæg på 7 pct. Den fastsatte referencesats er den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis den 1. januar og den 1. juli det pågældende år. Referencesatsen med et tillæg på 7 pct. udgør pt. 9,75 pct.

Renten i henhold til *stk. 1* beregnes fra den 1. i måneden efter modtagelsen af fordringen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Renten beregnes som en simpel rente, dvs., at der ikke beregnes rentes rente.

Den foreslåede forrentning samt tidspunktet, hvorfra renten beregnes, finder ikke anvendelse, såfremt andet er fastsat i EU-retsakter.

Harmoniseringen af renten fra det tidspunkt, hvor fordringen modtages til inddrivelse, vil ikke gribe ind i forrentningen af fordringer under opkrævning eller påvirke opkrævningsmyndighedernes beføjelser. Kravene vil således forrentes efter de respektive renteregler gældende under opkrævningen indtil den 1. i må-

neden efter modtagelsen af fordringen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Tilsvarende vil de gældende fradragsregler i lovgivningen fortsat finde anvendelse i relation til renter, der påløber under opkrævningen. Der vil eksempelvis i medfør af ligningslovens § 17 A, *stk. 1*, ikke – med de i bestemmelsen afgivne undtagelser – være fradragsret for renter af skatter samt told- og forbrugsafgifter for perioden, indtil kravet modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Bliver fordringshaver bekendt med væsentlige ændringer i skyldners forhold, kan fordringshaver anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om, at en fordring tilbagesendes til fordringshaver, jf. § 2, *stk. 5*, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer. Renten vil i disse tilfælde, efter at kravet er sendt tilbage, skulle beregnes efter de renteregler, der gælder for opkrævningen.

De nye renteregler tillægges virkning for alle fordringer, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden fra tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. forslaget § 13, *stk. 1*. Skatteministeren kan dog bestemme, at renten ikke gælder for nærmere angivne typer af fordringer, jf. forslaget § 13, *stk. 3*, og bemærkningerne hertil.

Ifølge *stk. 2* kan renter omfattet af *stk. 1* inddrives ved udpantning og ved indeholdelse i løn mv. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kilde-skatte-loven. Renter kan endvidere eftergives af restanceinddrivelsesmyndigheden efter reglerne i opkrævningsloven, jf. *forslaget til stk. 3*.

Bestemmelserne i *stk. 2 og 3* er en videreførelse af den nuværende retstilstand, hvorefter renter i henhold til særlovgivningen som altovervejende hovedregel kan inddrives ved udpantning og lønindeholdelse, samt eftergives af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Til § 3 c

Det foreslås, jf. *stk. 1, 1. pkt.*, at der fastsættes gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden på 140 kr. for udsendelse af rykkerkrivelser vedrørende alle fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, *stk. 1*, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Endvidere foreslås det, jf. *stk. 1, 2. pkt.*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte gebyr for oprettelse af ny fordring, tilsigelser til udlægsforretninger og iværksættelse af lønindeholdelse.

Skatteministeren fastsætter ifølge bemyndigelsen gebyrer for de angivne inddrivesskridt, der omfatter alle fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Gebyret for oprettelse af ny for-